

Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m. (Lovforslaget findes i Tillægi A. 2 Sp. 2625 ff.; 3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 5225 ff.)

Madvig: Der ligger en Art af Støbenens Ironi deri, at jeg først tager Ordet ved dette Lovforslags Behandling, idet min egentlige Anskuelse er den, at der aldeles ikke burde tales under denne Behandling. Jeg troer, at den correcte Fremgangsmaade ved Hensyn til dette Lovforslag vilde være, deri at benytte et Mittel, som er gaaet noget i Forglemmelse, og som jeg selv i de nærmest foregaaende Dage ikke har husket paa, og derfor heller ikke tænkt paa, at sørges bragt til Anvendelse. Jeg indrømmer, at der for Lovmanden har været skjellig Grund til at sætte denne Sag paa Dagsordenen, men jeg troer, at et tilstrækkeligt Antal af Thingets Medlemmer burde i Henhold til Forrettingsordenens § 6 have forlangt, at Sagen udgik af Dagsordenen, fordi Sagen nu ikke foreligger under saadanne Betingelser, under hvilke den vigtig og dette Thing værdig Behandling af Manne kan finde Sted. Det er alle bekendt, at Sessjonens Slutning er meget nær foretaende; vi kunne herregne dens Værdighed i Dage, maaffee om to, maaffee om fire Dage skulle vi gaae fra hverandre. Den ærede Finantsminister har vel et eller to Gange for nogle Dage siden gaaet paa en til ham rettet Forespørgsel, og det er, at Sessjonen kunde blive forlængt, hvis man dette Thing opgav at nedfætte Udvalg over det nu foreliggende Lovforslag. Jeg troer rimeligt, at Thinget, hvis det skulde opgives at nedfætte et Udvalg i denne Sag, tillige maatte opgive at beskæftige sig med Sagen paa en saadan Maade, at der medgik en længere Tid til den, eller at beskæftige sig saaledes med den, at der blev foretaget nogen som helst Forandring i den, da dette jo vilde medføre, at Sagen skulde gaae tilbage til det andet Thing, hvor ved der ligeledes vilde fremkalde en uønsket og snævert forlængelse af Sessjonen, og Mænd i et

hvert Tilfælde er der, siden den ærede Finantsminister afgav den omtalte Erklæring, foregaaet Ting, som i mine Dine tyde paa, at Beslutningen om Sessjonens Slutning nu maatte være taget, og maatte være taget uden noget Hensyn til den Eventualitet, som vil lade dette Forslag overgaae til den næste Behandling uden at nedfætte noget Udvalg, eller ikke. Hvis det kommer endnu en Omstændighed, og det er, at selv om vi ikke nedfætte noget Udvalg i denne Sag, saaledes det dog temmelig givet, at der ikke kan komme noget Lov, undtagen i det næste Samling, thi, siden Himlens Øtring kaldt fra den ærede Finantsminister her i Salen, har denne Sag været til 3die Behandling i Folkethinget, og ved denne dens 3die Behandling, som den foresættede saadanne Afstemninger, som jeg maatte antage, og som det aldeles naturligt for Finantsministeren, at lade Lovforslaget blive i Lov, uden at deri først foregaaer Forandring, i det af Folkethinget Vedtagne, Noget, som han vel ikke kan have synderligt Haab om at kunne sætte sig gennem det andet Thing, siden hans Forslag om saadanne Endringer navnlig gaaer Hensyn til et saadant væsentligt Punkt som det nu foreliggende Lovforslags sidste Paragraph, ved 3die Behandling blev forekastet med Ubeslutning. Stemmesløshed. Men der er altsaa intet Haab om at bringe Noget ud af dette Lovforslag. Men, hvis man maaffee siger, og det er jo Noget, som vi have hørt oftest ved lignende Leiligheder, at vi kunne jo dog gjeme foretage en 1ste Behandling, hvor ved dette Things Stemning ligesom kan blive beskæftiget og konstateret, og dette, som jeg er rigtig glad i Thingets virkelige Stemning, dets Betragtning, og dets mulige Bidrag til Lovforslagets Prøvelse, kan slet ikke tænkes, at kunne stå standig frem, ved denne 1ste Behandling, fordi der heller ikke er et Ord paa Thinget, baade ved den afslutning, af min omtalte Erklæring, og ved den hele Situation, der gjør, at Medlemmerne ikke vilde bygge sig paa den, der kunne hidvæge i mest af dem, som fremstille de væsentlige Punkter, og til at sætte dem i deres rette Lyg, og ikke vilde kunne føle sig kaldede til at gaae ind paa en alvorlig Drøftelse, og Finantsministeren vil her ved gaae glip af det Udbytte, som han muligvis ellers kunde tænkes